

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ (ΕΣ/ΧΡ.ΕΠ/1/2015)
Παύλος Θ. Ιωάννου, Χρηματοοικονομικός Επίτροπος

Το Κυπριακό νομικό πλαίσιο και ο υπολογισμός του τόκου στη βάση των 360 ημερών
αντί στη βάση των 365 ή 366 ημερών

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

1. Διαπιστώνεται ότι σε αριθμό δανειακών συμβάσεων και άλλων πιστωτικών διευκολύνσεων, που συνομολογούν δανειολήπτες με ΑΠΙ¹, γίνεται αναφορά σε έτος 360 ημερών ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου. Ως εκ τούτου, το καθορισμένο ετήσιο επιτόκιο στις εν λόγω συμβάσεις (έστω R%) μετατρέπεται σε ημερήσιο επιτόκιο για έτος 360 ημερών (δηλαδή όπως προκύπτει από τον λόγο R%/360). Στη συνέχεια ο υπολογισμός του ετήσιου τόκου πραγματοποιείται για 365 ή 366 ημέρες, ανάλογα με την περίπτωση, στη βάση του ημερήσιου επιτοκίου, όπως προέκυψε πιο πάνω. Συνεπώς με τον τρόπο αυτό η συνολική ετήσια χρέωση τόκου υπολογίζεται ενίοτε παράνομα και συνήθως, δυστυχώς, σε βάρος του δανειολήπτη.

2. Καταγράφονται κατωτέρω δυο χαρακτηριστικά παραδείγματα από όρους δανειακών συμβάσεων που υπόκεινται σε παράπονα υποβληθέντα στο Γραφείο μου και σχετίζονται με το πιο πάνω θέμα:

(α) «Ο τόκος υπολογίζεται πάνω στα ημερήσια χρεωστικά υπόλοιπα όπως αυτά προκύπτουν από την πρακτική που το (ΑΠΙ) εκάστοτε εφαρμόζει αναφορικά με τις αξίες των χρεώσεων και πιστώσεων του λογαριασμού και είναι πληρωτέος την 30ή Ιουνίου και την 31^η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου, οπότε και θα χρεώνεται το υπόλοιπο του λογαριασμού και θα υπολογίζονται πάνω σ' αυτό τόκοι και οποιαδήποτε άλλα δικαιώματα, προμήθειες και/ή χρεώσεις σύμφωνα με τους όρους της παρούσας συμφωνίας. **Νοείται ότι και για υπολογισμό του τόκου, οι μήνες θα λογαριάζονται προς όσες μέρες έχει ο καθένας αλλά θα λαμβάνεται σαν διαιρέτης το εμπορικό έτος που αποτελείται από 360 μέρες.**»

(β) «Για το σκοπό υπολογισμού του τόκου θα λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των ημερών που έχει ο κάθε μήνας ξεχωριστά και θα χρησιμοποιείται ως διαιρέτης το εμπορικό έτος που αποτελείται από 360 ημέρες. Ο τόκος υπολογίζεται επί ημερησίων υπολοίπων και είναι πληρωτέος την 30^η Ιουνίου και την 31^η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου οπότε και θα χρεώνεται στο υπόλοιπο του λογαριασμού και θα υπολογίζονται πάνω σ' αυτό τόκοι και οποιαδήποτε άλλα δικαιώματα, προμήθειες και/ή χρεώσεις σύμφωνα με τους όρους της παρούσας συμφωνίας.»

¹ Δηλαδή, Αδειοδοτημένα Πιστωτικά Ιδρύματα, Τράπεζες, Συνεργατικά κτλ.

B. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

3. Συναφώς υπογραμμίζεται ότι το Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας στην απόφασή του, ημερομηνίας 18/2/2011, στην Πολιτική Έφεση υπ' αριθμό 281/2006 επιβεβαίωσε το παράνομο της πιο πάνω διαδικασίας, καθώς αποφάσισε ότι:

«Η χρησιμοποίηση ως διαιρέτη των 360 αντί των 365 ημερών, ως προνοείται στον όρο 4(α) της επίδικης σύμβασης, αναμφίβολα, οδήγησε σε επιβολή τόκου μεγαλύτερου του προβλεπομένου, με αποτέλεσμα, παρά την υπογραφή της συμφωνίας από τον εφεσεύοντα 1, ο πιο πάνω όρος να καθίσταται παράνομος.»

4. Επιπρόσθετα, σχετικά με την έννοια του «έτους» σημειώνουμε ότι στον περί Ερμηνείας Νόμο Κεφ.1 και προς ερμηνεία του όρου «έτος» αναφέρεται ότι «“έτος” σημαίνει ημερολογιακό έτος», πράγμα που ενισχύει την πιο πάνω θέση.

5. Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η σαφώς ενισχυτική των ανωτέρω, καθοδηγητικού χαρακτήρα απόφαση² του Αρείου Πάγου της Ελληνικής Δημοκρατίας με την οποία έχει κριθεί πως το ότι:

«οι τόκοι υπολογίζονται με βάση έτος 360 ημερών, προσκρούει στην αρχή της διαφάνειας, που επιτάσσει οι όροι να είναι διατυπωμένοι κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή, ώστε ο απρόσεκτος μεν ως προς την ενημέρωσή του, αλλά διαθέτοντας τη μέση αντίληψη κατά το σχηματισμό της δικαιοπρακτικής του απόφασης, καταναλωτής να γνωρίζει τις συμβατικές δεσμεύσεις, που αναλαμβάνει, ιδίως, όσον αφορά τη σχέση παροχής και αντιπαροχής. Με το να υπολογίζεται το επιτόκιο σε έτος 360 ημερών, ο καταναλωτής δεν πληροφορείται το (πραγματικό) ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται σύμφωνα και με τη διάταξη του άρθρου 243 παρ.3 ΑΚ. Η αναιρεσίβλητη διασπά με τον εν λόγω όρο, εντελώς τεχνητά και κατ' απόκλιση των δικαιολογημένων προσδοκιών του καταναλωτή, το χρονικό διάστημα (το έτος), στο οποίο όφειλε να αναφέρεται το επιτόκιο, δημιουργώντας έτσι μία πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή-δανειολήπτη, ο οποίος πλέον -όταν το επιτόκιο μιας ημέρας προσδιορίζεται με βάση έτος 360 ημερών- για κάθε ημέρα επιβαρύνεται με, κατά 1,3889% περισσότερο, τόκους, καθώς το επιτόκιο υποδιαιρείται για τον προσδιορισμό του τόκου προς 360 ημέρες, χωρίς αυτή, η επιπλέον επιβάρυνση να μπορεί να δικαιολογηθεί με την επίκληση κάποιου σύνθετου χαρακτήρα της παρεχόμενης υπηρεσίας ή από κάποιους εύλογους

² Απόφαση 430/2005 ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ – Μεταξύ Σωματίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ» και Ανώνυμης Τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ" αποφασίστηκε ότι αυτός ο όρος εκρίθη παράνομος και καταχρηστικός από τις 4-3-2005 σύμφωνα με την αμετάκλητη απόφαση 430/2005 του Αρείου Πάγου (Δ Πολιτικό Τμήμα), καθώς ήρχετο σε αντίθεση με το παράγωγο ευρωπαϊκό-κοινοτικό δίκαιο (οδηγία) που ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με κοινή υπουργική απόφαση (Ζ1-178/13.2.2001, ΦΕΚ Β 255./8-3-2001) και επιβάρυνε το επιτόκιο κάθε ημέρας παρανόμως στον δανειολήπτη επιπλέον με 1,3889% τόκο (βλ. την απόφαση), ενώ ο νόμιμος τρόπος υπολογισμού του τόκου ήταν με βάση έτος 365 ημερών.

για τον καταναλωτή λόγους ή από κάποιο δικαιολογημένο ενδιαφέρον της αναιρεσίβλητης Τράπεζας. Τούτο ιδίως σε μία εποχή, όπου τα ηλεκτρονικά μέσα προσφέρουν, χωρίς καμία πρόσθετη δυσχέρεια, τον επακριβή υπολογισμό των τόκων με έτος 365 ημερών. Άλλωστε το έτος των 365 ημερών ισχύει και εφαρμόζεται σήμερα, κατ' επιταγή της κοινοτικής οδηγίας 98/7/Ε.Κ. που ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο, με την ΚΥΑ 21-178/13.2.2001 (ΦΕΚ Β 255/8.3.2001) στην καταναλωτική πίστη, με τη στενή έννοια, ρύθμιση που δείχνει τη σημασία που απονέμει και ο κοινοτικός νομοθέτης για τον, κατ' αυτόν τον τρόπο, ακριβή προσδιορισμό του επιτοκίου.»

6. Οι πιο πάνω διαπιστώσεις σχετικά με τον υπολογισμό του τόκου σχετίζονται και με τον μαθηματικά απολύτως ορθό τρόπο υπολογισμού του Σ.Ε.Π.Ε.³, όπως καθορίζεται στον περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμο του 2001, Παράρτημα II, παράγραφος (γ), όπου αναφέρεται ότι:

«Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που χρησιμοποιούνται στους υπολογισμούς εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους. Το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες ή 365,25 ημέρες ή (για τα δίσεκτα έτη) 366 ημέρες, 52 εβδομάδες ή 12 ίσους μήνες. Ένας ίσος μήνας θεωρείται ότι έχει 30,41666 ημέρες (δηλαδή 365/12).»

7. Το ίδιο ισχύει επίσης και με την πρόνοια στον περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμο του 2010⁴, Παράρτημα III, παράγραφος (γ), όπου αναφέρεται ότι:

«Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό εκφράζεται σε έτη ή κλάσματα έτους· το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες (για τα δίσεκτα έτη 366 ημέρες), 52 εβδομάδες ή 12 ισόχρονους μήνες. Ο ισόχρονος μήνας έχει 30,41666 ημέρες δηλαδή 365/12, είτε ανήκει σε δίσεκτο έτος είτε όχι.»

Γ. ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ:

8. Η υπό συζήτηση και κατά τα ανωτέρω ενδεχομένως παράνομη διαδικασία υπολογισμού των ετήσιων τόκων, ιδίως σε συμβάσεις στις οποίες εφαρμόζεται ο περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμος του 2001, ο περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμος του 2010 και ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996, επιβαρύνει αναμφισβήτητα τον δανειολήπτη. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι για δάνεια και υποχρεώσεις πλήρως εξυπηρετούμενες, η επιβάρυνση είναι μάλλον μικρή, αν η διάρκεια του δανείου, το αρχικό κεφάλαιο και η διάρκεια αποπληρωμής είναι μικρή. Το αυτό μέγεθος όμως είναι κατά πολύ μεγαλύτερο, σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σοβαρές καθυστερήσεις, κάτι το οποίο πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση.

³ Δηλαδή, Συνολικό Ετήσιο Ποσοστό Επιβάρυνσης

⁴ Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου».

9. Για να γίνει κατανοητός από τη μια ο τρόπος διαμόρφωσης της Επιπρόσθετης Επιβάρυνσης Δανειοληπτών (Ε.Ε.Δ.) με τόκους εξαιτίας της χρήσης έτους 360 ημερών αντί του υπό του Νόμου καθοριζόμενου έτους 365 ή 366 ημερών και από την άλλη να διευκρινιστούν οι παράγοντες που καθορίζουν το εν λόγω μέγεθος, έχουμε κατασκευάσει ένα αριθμητικό παράδειγμα, τα αποτελέσματα του οποίου παρουσιάζονται στον ΠΙΝΑΚΑ (1) πιο κάτω.

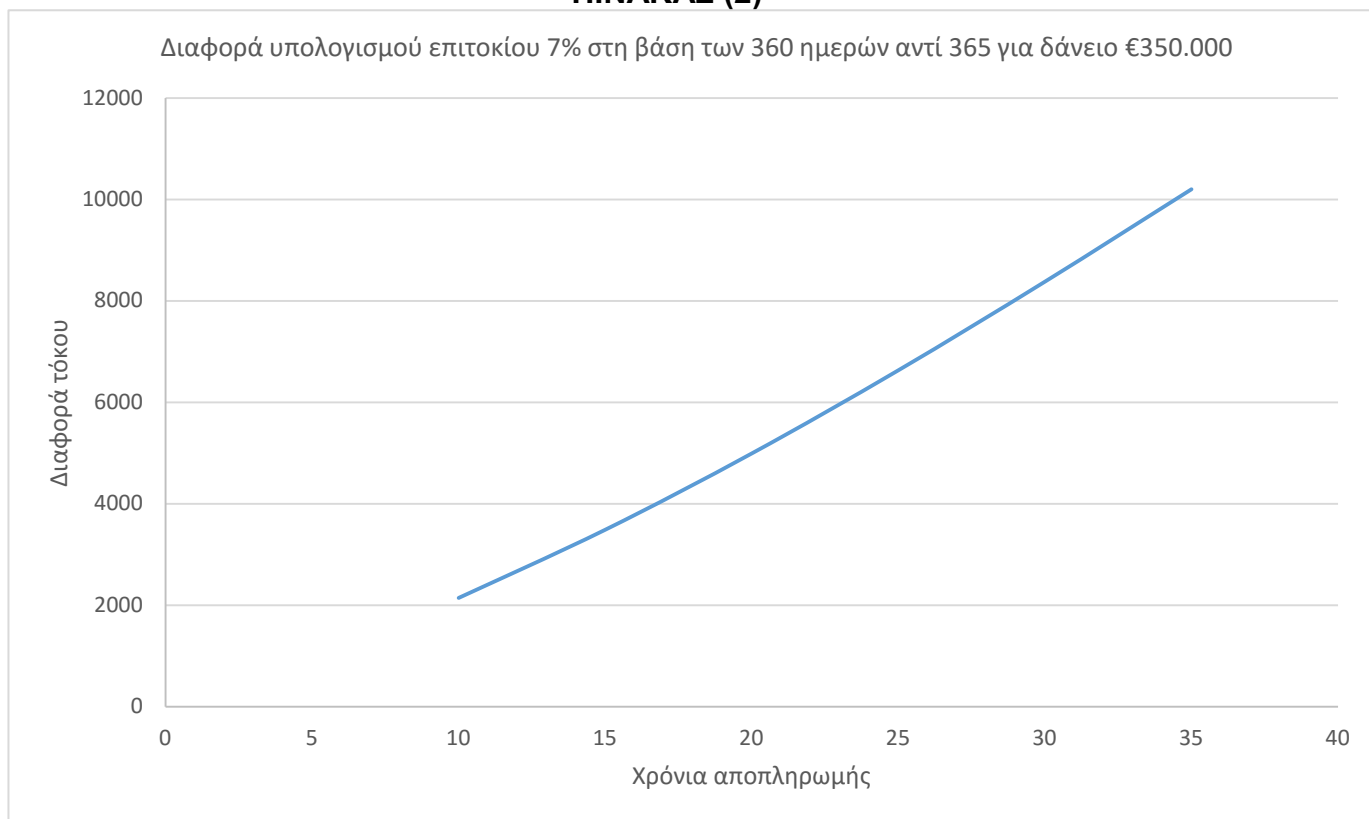
ΠΙΝΑΚΑΣ (1). ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΗ ΕΠΙΤΟΚΙΑΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΗ ΜΕ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΚΩΝ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ 360 ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΤΙ ΤΩΝ 365/366 ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΔΑΝΕΙΟΥ ΥΨΟΥΣ €350.000

Χρόνια αποπληρωμής	Διαφορά υπολογισμού επιτοκίου 7% στη βάση των 360 ημερών αντί 365
10	€ 2,144.08
15	€ 3,487.38
20	€ 4,991.12
25	€ 6,629.73
30	€ 8,375.44
35	€ 10,196.36

10. Στον ΠΙΝΑΚΑ (1), λοιπόν, καταγράφονται τα αποτελέσματα του υπολογισμού της Ε.Ε.Δ. για ένα δάνειο €350,000 με ετήσιο σταθερό επιτόκιο 7% και περίοδο αποπληρωμής από 10 μέχρι 35 χρόνια. Στους υπολογισμούς αυτούς χρησιμοποιήθηκε κεφαλαιοποίηση τόκου ανά εξάμηνο, σταθερή μηνιαία δόση και η παραδοχή ότι το δάνειο εξυπηρετείται πλήρως, καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου αποπληρωμής.

11. Ο ΠΙΝΑΚΑΣ (2) παρουσιάζει τη γραφική παράσταση της Ε.Ε.Δ. που έχει υπολογιστεί, σε σχέση με την περίοδο αποπληρωμής του δανείου. Είναι φανερό ότι η Ε.Ε.Δ. αυξάνει καθώς η περίοδος αποπληρωμής του δανείου μεγαλώνει, μάλιστα δε με αυξανόμενο ρυθμό. Δυστυχώς η Ε.Ε.Δ. καθίσταται ακόμα μεγαλύτερη αν το δάνειο είναι μη εξυπηρετούμενο για περίοδο μερικών ετών και στη συνέχεια καθίσταται εξυπηρετούμενο στη βάση της τεχνικής της επιμήκυνσης της περιόδου αποπληρωμής, χωρίς η σχετική συμφωνία αναδιάρθρωσης να περιλαμβάνει τροποποίηση του επιτοκίου.

ΠΙΝΑΚΑΣ (2)

12. Ανεξάρτητα από το πιο πάνω παράδειγμα είναι εύκολο να ελεγχθεί ότι σε περιπτώσεις δανειακών συμβάσεων με κυμαινόμενο επιτόκιο αλλά σταθερή δόση, η αύξηση του επιτοκίου μεγεθύνει την Ε.Ε.Δ. και επιπρόσθετα ενδεχομένως να καθιστά αναγκαία την επιμήκυνση του δανείου με δευτερογενείς αυξητικές επιπτώσεις στο μέγεθος της Ε.Ε.Δ. Επίσης πρέπει να υπογραμμιστεί εμφαντικά ότι οι υπολογισμοί της Ε.Ε.Δ. στην πιο πάνω συζήτηση εδράζονται επί της αριθμητικής άθροισης της ετήσιας επιβάρυνσης τόκων των δανειοληπτών εξαιτίας χρήσης έτους 360 ημερών αντί του υπό του Νόμου προβλεπόμενου έτους 365 ή 366 ημερών. Κατά συνέπεια δεν ενσωματώνουν τη χρονοαξία του χρήματος (time value of money) που καταβάλλουν οι δανειολήπτες. Αν γίνει σχετική αναπροσαρμογή, το χρηματοοικονομικό μέγεθος της Ε.Ε.Δ. (το οποίο αποτελεί και το πλήρες κόστος για τον δανειολήπτη), αυξάνει άρδην⁵.

Δ. ΑΛΛΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ:

13. Ανεξάρτητα όμως από το μέγεθος της επιβάρυνσης των δανειοληπτών από την ενδεχομένως παράνομη διαδικασία υπολογισμού των ετήσιων τόκων, η οποία ούτως ή άλλως θα πρέπει να θεραπευθεί ανάλογα με κάθε περίπτωση ξεχωριστά, είναι απαραίτητο

⁵ Όλες οι ποσοτικού χαρακτήρα διατυπώσεις στις παραγράφους 8, 9, 10, 11 και 12 έχουν ελεγχθεί μαθηματικά.

όπως σε όλες τις συμβάσεις για τις οποίες εφαρμόζονται οι σχετικοί Νόμοι⁶ να διαγραφούν οι όροι για έτος 360 ημερών διότι:

(α) Τα ΑΠΙ οφείλουν όχι μόνο να λειτουργούν σύννομα, αλλά και να φαίνεται ότι λειτουργούν με τέτοιο τρόπο.

(β) Δεν θα πρέπει να δημιουργείται αχρείαστη επιβάρυνση του ήδη βεβαρημένου και πολύ αρνητικού κλίματος που επικρατεί στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα για τα ΑΠΙ και τις πρακτικές που ακολουθούν, με αποτέλεσμα να διαμορφώνονται υπερβολικές ή/και ενίοτε αδικαιολόγητες εντυπώσεις στους δανειολήπτες για ισχυριζόμενες υπερχρεώσεις στους δανειακούς λογαριασμούς τους.

14. Να σημειωθεί ότι σχετικά με το (α) και (β) στην παράγραφο 13 πιο πάνω, έχουμε συζητήσει διεξοδικά το όλο ζήτημα με εκπροσώπους ορισμένων ΑΠΙ, οι οποίοι μας διαβεβαίωσαν (και δεν έχουμε κανένα λόγο να αμφισβητούμε τη διαβεβαίωσή τους) ότι, παρά το γεγονός ότι σε ορισμένους τύπους συμβάσεων εξακολουθεί να υπάρχει όρος για έτος 360 ημερών, η διαδικασία υπολογισμού του τόκου γίνεται στη βάση του ισχύοντος κυπριακού νομικού πλαισίου. Προφανώς, σε τέτοιες περιπτώσεις δεν υπάρχει κανένας λόγος να ενσωματώνεται όρος για έτος 360 ημερών, αφού δεν χρησιμοποιείται για σκοπούς υπολογισμού του τόκου, ο οποίος υπολογίζεται ορθώς, όπως μας έχει υποδειχθεί.

15. Δυστυχώς όμως σε περιπτώσεις άλλων ΑΠΙ συνυπάρχει ρητή αναφορά σε έτος 360 ημερών και πραγματοποιείται υπολογισμός του τόκου κατά παράβαση των προνοιών στο ισχύον κυπριακό νομικό πλαίσιο και στη σχετική νομολογία, γεγονός που επιβαρύνει παράνομα και καταχρηστικά τον δανειολήπτη και επιβαρύνει περαιτέρω το κλίμα δυσπιστίας των καταναλωτών προς το τραπεζικό σύστημα, το οποίο πολύ συχνά προσλαμβάνει υπερβολική και ενίοτε αδικαιολόγητη διάσταση, όπως σημειώθηκε πιο πάνω.

E. ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ:

16. Με βάση τα ανωτέρω και προκειμένου οι δανειολήπτες καταναλωτές να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους κατά τρόπο αποτελεσματικό, προτείνουμε οι δανειολήπτες:

(α) Να είναι προσεχτικοί με τις δανειακές συμβάσεις που υπογράφουν με τα ΑΠΙ και όπου έχουν απορίες ή/και αμφιβολίες να προσφεύγουν στη λήψη συμβουλής από ειδικούς, εάν δεν ικανοποιούνται πλήρως από τις διευκρινίσεις που πρέπει να τους παρέχονται από τα ΑΠΙ.

(β) Να εξετάζουν κατά πόσο οι δανειακές συμβάσεις τις οποίες διατηρούν με ΑΠΙ εμπεριέχουν πρόνοιες για 360 ημέρες αντί του υπό του Νόμου οριζόμενου αριθμού ημερών ετησίως.

(γ) Για ήδη υπάρχουσες συμβάσεις, οι οποίες παρουσιάζουν το υπό συζήτηση πρόβλημα, να εξετάζουν την προοπτική υποβολής παραπόνου στον Χρηματοοικονομικό Επίτροπο, διεκδικώντας σχετικές αποζημιώσεις.

⁶ Για παράδειγμα, ο περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμος του 2001, ο περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμος του 2010 & ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996.

(δ) Τα ΑΠΙ ενδείκνυται να επανεξετάσουν τη δομή των δανειακών τους συμβάσεων σε ό,τι αφορά στο επίμαχο θέμα, στο πλαίσιο της γενικότερης προσπάθειας αποκατάστασης του κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ των καταναλωτών και του τραπεζικού συστήματος.

17. Κατά τη γνώμη μου αποζημιώσεις όπως πιο πάνω ενδεχομένως να προκύπτουν από σχετικές αποφάσεις του Χρηματοοικονομικού Επιτρόπου κάτω από ορισμένες συνθήκες και όπου εφαρμόζεται ο περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμος του 2001, ο περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμος του 2010 και ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996. Σημειώνεται όμως ότι η εφαρμογή των πιο πάνω Νόμων δεν συνεπάγεται αυτόματα την καταβολή αποζημιώσεων. Αυτό θα πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση από τον Επίτροπο και πάντοτε υπό το φως του μεθοδολογικού περιορισμού που τίθεται από το άρθρο 2 του περί Συμβάσεων Νόμου Κεφ. 149, το οποίο αναφέρει:

«Ο Νόμος αυτός ερμηνεύεται σύμφωνα με τις αρχές νομικής ερμηνείας που επικρατούν στην Αγγλία, και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται σε αυτόν θεωρούνται κατά τεκμήριο ότι χρησιμοποιούνται με την έννοια, την οποία απέδωσε σε αυτές το αγγλικό δίκαιο, και τυγχάνουν ανάλογης ερμηνείας στο μέτρο κατά το οποίο η ερμηνεία αυτή δεν αντίκειται στο περιεχόμενο του κειμένου και νοουμένου ότι δεν προνοείται ρητά κάποια άλλη έννοια.»⁷

18. Ο Χρηματοοικονομικός Επίτροπος θεωρεί ότι ο περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμος του 2001, ο περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμος του 2010 και ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 αποτελούν «τροποποίηση» του περί Συμβάσεων Νόμου Κεφ. 149, η οποία, ωστόσο, δεν επηρεάζει την ισχύ του άρθρου 2 του εν λόγω Νόμου.

19. Η εμπειρία μας καταδεικνύει ότι το κλίμα στο οποίο αναφέρεται η παράγραφος 13 πιο πάνω επηρεάζει αρνητικά και την όλη προσπάθεια για αναδιαρθρώσεις ΜΕΔ⁸, μεταξύ άλλων. Οι ζημιογόνες επιπτώσεις της εν λόγω κατάστασης τόσο για τα ΑΠΙ, όσο και για τους δανειολήπτες, είναι προφανείς.

20. Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω και δεδομένων των προνοιών του άρθρου 24.(2) του περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμου του 2010-2015, ήδη έχω ενημερώσει για το όλο ζήτημα την αρμόδια Εποπτική Αρχή με σχετική εισήγηση, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, να προβεί στις δέουσες ενέργειες για άρση των ενδεχόμενων παρανομιών των ΑΠΙ σχετικά με τη χρήση έτους 360 ημερών στον καθορισμό του ημερησίου επιτοκίου προς υπολογισμό του ετήσιου τόκου και τη λήψη διορθωτικών μέτρων, όπου απαιτείται. Εκτός του γεγονότος ότι κατά την άποψή μας οι πιο πάνω ενέργειες προφανώς επιβάλλονται από τον Νόμο, θα

⁷ Η μεθοδολογική σημασία του εν λόγω άρθρου εξετάζεται διεξοδικά στις σελίδες 16-20 της εξαιρετικής εργασίας του Π. Πολυβίου, «Το δίκαιο των Συμβάσεων», Α' Τόμος, Εκδόσεις Χρυσάφινης και Πολυβίου. Επίσης, διεξοδικά εξετάζεται στο ίδιο έργο, σελίδες 438 – 439, η νομοθετική προστασία του καταναλωτή, όπως πχ. «ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996».

⁸ Δηλαδή, μη εξυπηρετούμενων δανείων.

συμβάλουν τα μέγιστα προς την κατεύθυνση της αποκατάστασης της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το τραπεζικό σύστημα, εμπιστοσύνη η οποία συνιστά θεμελιώδη προϋπόθεση για τη σταθερότητα και παραπέρα ανάπτυξη και εύρυθμη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.